

Одринъ. „Сладострастнитѣ гърци насилиха страститѣ си, а ленивите черкези заботатѣха.“ („День“)

Татаръ Пазаржикъ. „Въ растояниe на 2 недѣли повече отъ 70 села въ околията са опустошиха, хиляди души, мажи и жени, дребни и едри, са истребиха. Тамъ дѣцата бѣше богатството отъ ржеводѣлія, тамъ е сега пустиня, пълна съ жертви — лешове; тамъ дѣто бѣше търговията въ цвѣтуща дѣятелност, сега е скрѣб и смртъ; до 50 години тия мѣста немогатъ до на себе си.“ („Неологость“)

Одринъ. „По тукашнія вилаетъ стотина села естанаха на прахъ и пепель, хиляди души, оттѣрвани отъ ножъ, стоятъ гладни, голи, боси по полето, а хиляди други сѫ обвинени и запрѣни. У селото Ухла отъ 150 кѫщи сѫ остале само 2.“ („День“)

Търново. „За неописваніе сѫ злосторствата на черкезитѣ. Отъ тукъ до Свищовъ ни едно село е остало здраво. Опустошениета и грабежите сѫ ужасни. Въ едно село, отъ какъ си насилие скотските страсти, черкезитѣ, наклале на хорището единъ голѣмъ оганъ, и въ него са чуеха писаци и викове на нѣколко голи жени, които викаха за помощъ. Подобни мѫчителства ставатъ много по нашенските колиби. Испанската инквизиція не е била нищо при сегашнитѣ теглила на бѫлгарскія народъ! Приключеніето, за което ви говоря са случи единъ часъ далечъ отъ селото Горни-турчета.“ („День“)

„Види и , Черкезитѣ въ едно село край Дунавъ на вързale мѫжетѣ и срѣцо тѣхъ си правиле кучешките удоволствія съ женитѣ и момитѣ имъ. Съ това като са ненасилие, едно младо черкезче, за да си опита камата да ли рѣже, обѣсва една мома съ главата на долу и я разрѣзва жива на двѣ части Мѫжете, като видѣле това страшило, горки бѫлгаре! които можеле, нахвъргале са въ Дунавъ, а които не, черкезитѣ ги исклаватъ до единъ.

Зрѣлището е много отвратително въ размирните страни. Единъ очевидецъ ни разказва, че като влѣзатъ башбозути въ едно село, първата имъ грижа е да са вмѣшнатъ на сила